

PLAYGROUND

Nel Bonte

Het beeldend werk van kunstenaar Nel Bonte (°1986, Roeselare) kent een uitgepuurde vormtaal. Ze creëert **installaties en sculpturen** die uit geabstraheerde beeldelementen bestaan en die verbonden zijn met fragmenten uit onze werkelijkheid. Het vertrekpunt voor elk nieuw werk komt uit haar dagelijkse realiteit. Dat kan een banaal, onbenullig, onopgemerkt voorwerp zijn dat ze vindt in de stad, ergens onderweg of in haar atelier, zoals een citroenpers of een bout uit een machine. Dat kan ook een architecturale constructie zijn die ze aantreft tijdens wandelingen, zoals een boshut, shelter of sauna.

Zo kan haar oog bijvoorbeeld vallen op een dispenser: een koker, bus of houder waaruit je een bepaalde hoeveelheid van een vloeistof of een ding kan nemen voor gebruik of verbruik, zoals papier, zeep of water. Voor Nel Bonte is de vorm van een dergelijk voorwerp een creatieve trigger om mee aan de slag te gaan. Ze lijkt zich het concept van 'dispenser' helemaal eigen te maken en te onderzoeken totdat ze het helemaal transformeert tot een eigen beeldende vorm: GORST.

Zo transformeert ze elk 'objet trouvé': een object wordt een kunstwerk, het ogenschijnlijke betekenisloos gegeven krijgt betekenis, een detail of fragment wordt een eigen context of werkelijkheid. En dat doet ze aan de hand van verschillende acties. Enerzijds speelt ze met de realistische **schaalverhouding** via verkleining of vergroting en anderzijds is de **keuze van het materiaal** cruciaal, waarbij de materie als huid van de sculptuur mee de inhoud bepaalt. Daarbij zoekt ze telkens naar een dialoog of een confrontatie tussen de sculptuur en de toeschouwer in die specifieke ruimte.

Dat geldt eveneens voor deze tentoonstelling PLAYGROUND, waarbij ze haar zoektocht in situ overbrengt zonder de intenties van haar artistiek parcours uit het oog te verliezen. Ze brengt hier een aantal werken samen, waarbij je eerst in een redelijk donkere atmosfeer terecht komt maar geleidelijk aan kan navigeren tussen de kleurrijke speelse elementen. Die overgang lijkt zich vooral te verbeelden in het werk MISPEL, dat als autonome sculptuur de zaal inpalmt en door een wand lijkt te kruipen. De installatie is voor deze gelegenheid ook gebruiksklaar gemaakt waardoor je gerust even op het bankje kan zitten of kan verweilen onder de hoekige dakstructuur. Er wordt je niets opgedrongen. Het is aan de toeschouwer om vanuit zijn eigen bewustzijn een betekenis in de relatie tussen de verschillende beelden te leggen.

En die **interactieve insteek** is eveneens uitdrukkelijk aanwezig in het werk SPLIT, dat na de zwarte tonen plots verschijnt als een gele gloed. Deze sculptuur zal tijdens de duur van de tentoonstelling zelfs af en toe van vorm veranderen: op woensdag 19 februari en donderdag 5 maart (beide tussen 15:00 en 18:00) kan je als bezoeker samen met de kunstenaar de vernieuwde vormgeving mee komen bepalen. Zo ontstaan er telkens andere composities van een idee dat ontstaan is tijdens een wandeling in Finland en ze er hutjes aantrof die als inspiratie diendenvoor deze installatie.

Bij dergelijke situaties werkt Nel Bonte vaak meteen **document of een foto van de processen** die elders plaatsvonden, zoals bij SEASONS.IN.THE.SUN. De sculptuur op pinnen verschijnt immers regelmatig in een andere scenografie, in binnenruimtes maar ook in openlucht. Ook in de vitrines achteraan zien we de diversiteit aan invalshoeken en beeldelementen in de vorm van **modellen en maquettes** of via de **architecturale prototypes** aan de muur, waar een lijnenspel als bij toeval ontstaat door de aanwezige lichtbronnen en schaduwpartijen. Tijdens haar residentie in Finland ontdekte ze eveneens een ander medium, **het aquarel**, een met waterverf gemaakte schilderij op papier. Ter plekke waren immers weinig middelen aanwezig om te construeren, bouwen of te verbouwen maar met papier of doek, penseel, verf en water kon ze alvast experimenteren met kleur, vorm en lijn. Hier aan de muur hangen ze zacht ingekaderd nabij de installatie SPLIT.

Ook nu blijkt dat Nel Bonte veel aandacht besteedt aan de encenering van haar werk. De assemblage van de verschillende sculpturen is duidelijk niet willekeurig, maar suggereert een leesrichting, via het kleurgebruik of de opeenvolgende materialen, zoals hout, metaal, keramiek, acrylaat, was of plaaster. In de installatie MIWEE verscholen achter een doek accentueert ze deze dynamiek via de aanwezigheid van aarde en de geluidsfragmenten van knisperend haardvuur. Eén lampje zorgt voor licht dat schijnt op een deel van MISPEL dat verder door de wand gekropen is én de witte vormen die de bizarre sfeer mee bepalen. Ze speelt hier

verder met **het concept van tactiliteit**: de sculpturen zijn tastbaar in de evenwichtsoefening tussen het geometrische en organische, het figuratieve en abstracte.

Deze balans is eveneens zichtbaar in de sculpturen en de modellen zoals WOLIBO. Ze zijn ontwikkeld via een experiment met kleurrijke strijkparels waarbij ze pinnetjes en patronen als vellen aan elkaar heeft gevoegd en nadien met een warmteblazer over is gegaan. Het proces van versmelting en de toevoeging van klei en silicone zorgt voor amorfe beweeglijke vormen, die sculpturaal - op zich betekenisloos - een eigen betekenis krijgen, puur door hun zijn. Nieuwe composities ontstaan uit reacties, veranderingen, versnijdingen, bewegingen... van haarzelf, het materiaal, de techniek én in interactie met de toeschouwer. Je kan zelfs kleine organische kleivormpjes meenemen naar huis: in ruil voor een muntstuk krijg je een verrassend uniek stuk uit de automaat.

In het oeuvre van Nel Bonte ontstaat een onderzoek naar de wisselwerking tussen het mathematische en het gevoelsmatige. Het vertrekpunt is de bestaande werkelijkheid en met de persoonlijke interpretatie van gegevens en elementen creëert ze een nieuwe werkelijkheid in een speelse en soms ook bevreedende sfeer. Wees welkom. Aanraken mag.